

PÁ 2. listopadu – Podněty k zamyšlení

Z knihy *Poslové naděje a lásky* si pozorně přečtěte kapitolu „Letnice“.

„Tato štědrost ze strany věřících byla důsledkem vylití Ducha svatého. Všichni, kdo uvěřili evangeliu, byli jedné mysli a jednoho srdce“ (Sk 4, 32). Spjoval je jeden společný zájem – úspěšně splnit úkol, jímž byli pověřeni. Chamtivost neměla v jejich životě žádné místo. Své bratry a věc, kterou zastávali, milovali víc než peníze a majetek. Svými skutky dosvědčovali, že lidé pro ně mají větší hodnotu než světský blahobyt.

A tak tomu bude vždy, když život člověka ovládne Duch svatý. Lidé naplnění Kristovou láskou se budou řídit příkladem toho, který se kvůli nim stal chudým, aby oni jeho chudobou zbohatli. Všechny dary přijaté od Boha, jako jsou peníze, čas nebo moc, budou považovat pouze za prostředky k povznesení díla evangelia. Tak tomu bylo v prvotní církvi; a pokud se v dnešní církvi stane, že se členové pod vlivem Ducha odvrátí od věcí tohoto světa a budou ochotni přinášet oběti, aby mohli jejich bližní slyšet evangelium, pak budou mít zvěstované pravdy na posluchače mocný vliv.“ (AA 70.71; PNL 41)

Otázky k rozhovoru

1. Připomeňte si faktory z lekce na tento týden, které pomáhaly budovat jednotu v rané církvi. V čem jednáme jako církve podobně? Co nám chybí a v čem bychom se měli inspirovat prvními křesťany?
2. Vzpomínali jsme, že církevní sbory v počátcích křesťanství štědře podporovaly chudé věřící v Jeruzalémě. V čem konkrétně nám může být jejich jednání příkladem a povzbuzením? Jak se může váš sbor zapojit do zmírnění problémů chudých a postarat se o jejich základní potřeby?
3. Co se můžeme naučit ze smutného příběhu o Ananiášovi a Safíře? Jak rozumíte zmínce o tom, že když se lidé dozvěděli, co se Ananiášovi a Safíře stalo, „na všechny, kteří to slyšeli, padla velká bázeň“ (Sk 5,5).

✧ Texty na tento týden – Sk 1:12–14; Sk 2:5–13; Zj 14:12; Sk 2:42–47; Sk 4:32–37; Sk 5:1–11; 2K 9:8–15

✧ Základní verš

„*Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.*“ (Sk 2:42)

Jednota církve je výsledkem společné duchovní zkušenosti s Ježíšem, který je Pravdou. „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (J 14,6) Ve společenství se pevné svazky vytvářejí díky společné duchovní cestě a zkušenosti. Pro první adventisty bylo takovou zkušeností milleritské hnutí. To, že se v roce 1844 společně snažili najít vysvětlení pro své zklamání, spojilo jejich srdce. Tato zkušenost stála u zrodu Církve adventistů sedmého dne a měla zásadní vliv i na její další teologické důrazy (např. učení o předadventním soudu).

Zkušenost Ježíšových učedníků po jeho nanebevstoupení je svědectvím o moci Božího slova, modlitby a společenství při vytváření jednoty a souladu mezi věřícími s různým národnostním, kulturním a náboženským pozadím. Stejnou zkušenost můžeme prožívat i my dnes.

„Tvrdím, že vzájemné společenství (ve významu bratrství a přátelství) je mimořádně důležitým prvkem společného uctívání. ... Pro křesťana neexistuje žádná náhrada za duchovní svazek, který ho spojuje s ostatními věřícími a s Pánem Ježíšem Kristem. ... Ježíš Kristus nejprve přivede lidi k sobě, ale pak takového člověka vždy připojí k ostatním věřícím ve svém těle, v církvi.“ (RAYBURN, Robert G., O Come, Let Us Worship. Grand Rapids: Baker Book House, 1980, str. 91)

✧ Týden ve zkratce:

- Dny přípravy
- Od Babylona po Letnice
- Jednota společenství
- Štědrost a chamtivost
- Pamatujme na chudé
- Podněty k zamyšlení

NE 28. října – Dny přípravy

Sk 1:12-14 „¹²Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. ¹³Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. ¹⁴Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.“

J 14:26 „Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“

J 16:13 „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“

Sk 1:5.8 „⁵Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.“ ... ⁸ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.““

PO 29. října – Od Babylona po Letnice

Sk 2:6-8 „⁶A když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. ⁷Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? ⁸Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči?““

Sk 2:1-15 „¹Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. ²Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. ³A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden;

⁴Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promluvat. ⁵V Jeruzalémě byli zbožní židé z všech národů na světě, ⁶a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. ⁷Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje?“ ⁸Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: ⁹Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, ¹⁰Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyreny a přistěhovalí Římané, ¹¹židé i obrátcí pohané, Kréťané i Arabové; ¹²všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ ¹²Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ ¹³Ale jiní říkali s posměškem: „Jsou opilí!“ ¹⁴Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouchejte mě pozorně: ¹⁵Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí – vždyť je teprve devět hodin ráno.“

Ex 19:1.16-25 „Třetího měsíce potom, co Izraelci vyšli z egyptské země, téhož dne, přišli na Sínajskou poušť. ... ¹⁶Když nadešel třetí den a nastalo jitro, hřmělo a blýskalo se, na hoře byl těžký oblak a zazněl velmi pronikavý zvuk polnice. Všechn lid, který byl v táboře, se trásl. ¹⁷Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a postavili se při úpatí hory. ¹⁸Celá hora Sínaj byla zahalena kouřem, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni. Kouř z ní stoupal jako z hutě a celá hora se silně chvěla. ¹⁹Zvuk polnice víc a více sílil. Mojžíš mluvil a Bůh mu hlasitě odpovídal. ²⁰Hospodin totiž sestoupil na horu Sínaj, na vrchol hory. Zavolal Mojžíše na vrchol hory a Mojžíš tam vystoupil. ²¹Hospodin Mojžíšovi řekl: „Sestup a varuj lid, aby se nikdo ne pokoušel proniknout k Hospodinu ve snaze ho uvidět. Mnoho by jich padlo. ²²Také kněží, kteří přistupují k Hospodinu, se musí posvětit, aby se na ně Hospodin neobořil.“ ²³Mojžíš řekl Hospodinu: „Lid nemůže vystoupit na horu Sínaj, neboť ty sám jsi nás varoval slovy: Vymez podél hory hranici a horu posvěť.“ ²⁴Hospodin mu řekl: „Teď sestup, potom vystoupíš spolu s Áronem; ale kněží ani lid nesmějí proniknout a vystoupit k Hospodinu, aby se na ně neobořil.“ ²⁵Mojžíš tedy sestoupil k lidu a řekl jim to.“

Zj 14:12 „Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“

Žd 12:18 „Nestanuli jste jako Izrael před tím, co je hmatatelné: před ,hořcím ohněm, temnotou, mráкотou, bouří.“

ÚT 30. října – Jednota společenství

Sk 2:42-47 „⁴²Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. ⁴³Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. ⁴⁴Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. ⁴⁵Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. ⁴⁶Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. ⁴⁷Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.“

Sk 2:38 „Petr jim odpověděl: „Obrat' se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.““

Mat 28:20 „A učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

ST 31. října – Štědrost a chamtivost

Sk 4:32-35 „³²Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. ³³Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost. ³⁴Nikdo mezi nimi netrpěl nouzi, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, prodávali je a peníze, které utržili, ³⁵skládali apoštolům k nohám. Z toho se rozdávalo každému, jak potřeboval.“

Sk 2:44.45 „⁴⁴Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. ⁴⁵Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval.“

Sk 4:36.37 „³⁶Také Josef, kterého apoštolové nazvali Barnabáš – to znamená ‚Syn útěchy‘ – levita původem z Kypru, ³⁷měl pole, prodal je, peníze přinesl a položil před apoštoly.“

Sk 5:1-11 „¹Také nějaký muž, jménem Ananiáš, a jeho manželka Safira prodali svůj pozemek. ²Ananiáš si však s vědomím své ženy dal nějaké peníze stranou, zbytek přinesl a položil apoštolům k nohám. ³Ale Petr mu řekl: „Ananiáši, proč satan ovládl tvé srdce, že jsi lhal Duchu svatému a dal stranou část peněz za to pole? ⁴Bylo tvé a mohl sis je přece ponechat; a když jsi je prodal, mohl jsi s penězi naložit podle svého. Jak ses mohl odhodlat k tomuto činu? Nelhal jsi lidem, ale Bohu!“

⁵Když to Ananiáš uslyšel, skácel se a byl mrtev; a na všechny, kteří to slyšeli, padla velká bázeň. ⁶Mladší z bratrů ho přikryli, vynesli a pohřbili. ⁷Asi po třech hodinách vstoupila jeho žena, netušíc, co se stalo. ⁸Petr se na ni obrátil: „Pověz mi, prodali jste to pole opravdu jen za tolik peněz?“ Ona řekla: „Ano, jen za tolik.“ ⁹Petr jí řekl: „Proč jste se nmluvili a tak pokoušeli Ducha Páně? Hle, za dveřmi je slyšet kroky těch, kteří pochovali tvého muže; ti odnesou i tebe.“ ¹⁰A hned se skácela u jeho nohou a zemřela. Když ti mládenci vstoupili dovnitř, našli ji mrtvou. Vynesli ji a pohřbili k jejím mužům. ¹¹A velká bázeň padla na celou církev i na všechny, kteří o tom slyšeli.“

Ex 20:1-17 „¹Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: ²„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ³Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁴Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ⁶ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. ⁷Nezneužíváš jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. ⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytce ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požeň Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. ¹²Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Nezabiješ. ¹⁴Nesesmilníš. ¹⁵Nepokradeš. ¹⁶Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. ¹⁷Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.““

ČT 1. listopadu – Pamatujme na chudé

2K 9:8.9 „⁸Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo, ⁹jak je psáno: „Rozdělil štědře, obdaroval nuzné, dobrota jeho trvá navěky.““

Sk 11:27-30 „²⁷V těch dnech přišli z Jeruzaléma do Antiochie proroci. ²⁸Jeden z nich, jménem Agabus, veden Duchem předpověděl, že po celém světě nastane veliký hlad. To se také stalo za císaře Klaudia. ²⁹Proto se učedníci rozhodli, že každý podle svých možností pomůže bratřím v Judsku. ³⁰Učinili to a poslali sbírku po Barnabášovi a Saulovi jeruzalémským starším.“

Ga 2:10 „Jen žádali, abychom pamatovali na jejich chudé, a právě o to jsem vždy horlivě usiloval.“

Ř 15:26 „Makedonští a Achajské se totiž rozhodli vykonat sbírku ve prospěch chudých bratří v Jeruzalémě.“

1K 16:1-4 „¹Pokud jde o sbírku pro církev v Jeruzalémě, dělejte to podle pokynů, které jsem dal církvím v Galacii.

²V první den týdne necht' každý z vás dá stranou, co může postrádat, aby sbírka nezačala teprve tehdy, až k vám přijdu.

³Až budu u vás, vyšlu ty, které doporučíte, s průvodními listy, aby donesli dar vaší věčnosti do Jeruzaléma. ⁴Ukáže-li se vhodné, abych tam šel také já, půjdu se mnou.“

2K 9:1-15 „¹O pomoci bratřím je vlastně zbytečné vám psát. ²Znám přece vaši ochotu, o níž s hrdostí makedonským bratřím říkám, že Achaia je už od loňska připravena. Vaše horlivost byla pobídkou pro mnohé z nich. ³Posílám však tyto bratry proto, aby se moje hrdost na vás v této věci neukázala prázdnou chloubou: chtěl bych, abyste byli připraveni tak, jak jsem jim o tom vyprávěl. ⁴Kdyby se mnou přišli makedonští a shledali, že nejste připraveni, bylo by to velkým zahanbením pro nás – natožpak pro vás! – protože jsme o vás mluvili s takovou jistotou. ⁵Proto jsem pokládal za nutné vyzvat tyto bratry, aby k vám šli napřed a připravili váš dávno slíbený dar tak, aby byl pohotov a byla to opravdu štědrost, a ne lakota. ⁶Vždyť kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet. ⁷Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechtí ani z donucení; vždyť ,radostného dárce miluje Bůh'. ⁸Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo, ⁹jak je psáno: ‚Rozdělil štědře, obdaroval nuzné, dobrota jeho trvá navěky.‘ ¹⁰Ten, který ,dává semeno k setbě i chléb k jídlu', dá vzrůst vaší setbě a rozmnoží ‚plody vaší spravedlnosti'. ¹¹Vším způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štědrí; tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu. ¹²Neboť služba této oběti nejen doplňuje, v čem mají bratři nedostatek, nýbrž také rozhořňuje díkůvdání Bohu: ¹³Přesvědčení touto vaší službou budou slavit Boha za to, jak jste se podřídili Kristovu evangeliu a jak štědře se projevuje vaše společenství s nimi i se všemi. ¹⁴Budou se za vás modlit a po vás toužit pro nesmírnou milost, kterou vám Bůh dal. ¹⁵Bohu budiž vzdán dík za jeho nevysčítatelný dar!“